

Arkiv Nyt

På opdagelse i
Esbjergs historie

Esbjerg
Kommune

November
Esbjerg Byhistoriske Arkiv **2/2008**

I skole med Søren Tønder

2-3

Denne gang handler uddraget fra Søren Tønders erindringer om hans skolegang på Danmarksgades Skole. Disciplinen var ganske hård, og ud over skolen måtte mange børn tænke på, hvordan de med arbejdsindsats kunne bidrage til familiens økonomi.

Musik og glade dage i 1968

4-5

1968 er et mytisk årstal, der igen er blevet dyrket i anledning af, at 68'erne er blevet 40 år ældre. Hvordan oplevede et ungt menneske i Esbjerg dette fantastiske år? Bjarne Andersen fortæller om at være 16 år i 1968

Da nonnerne kom til Esbjerg

6-7

For 100 år siden byggedes Spangsbjerg Sanatorium af en katolsk nonneorden. I løbet af ganske få år lykkedes det den katolske kirke at etablere sig i Esbjerg ved at bygge byens hospitaler.

Henning Rasmussens og lokalpolitik

8

For 50 år siden havde byens senere borgmester Henning Rasmussen sin debut som politiker ved byrådsvalget i Esbjerg foråret 1958. Han fik 120 personlige stemmer.

Aktuelt

8

Siden sidst er der udkommet en ny bog om Esbjergs historie. En ny bog samt Esbjerg-kalenderen 2009 er på vej. Et af billederne fra kalenderen kan ses herunder. Og så er det blevet muligt at betale med Dankort i forbindelse med køb af bøger m.m.

Søren Tønders skolegang

Ved K. A. Gorritzen

Søren Tønder fortæller om indtryk fra sin skolegang på Danmarksgades Skole under 1. Verdenskrig. Der blev ud over de almindelige skolefærdigheder bl.a. undervist i gymnastik og svømning samt praktiske fag som sløjd, håndgerning og skolehavebrug. Disciplinen i skolen i dag er heldigvis ikke så korporlig som dengang. Set i bakspejlet har Søren dog kun godt at sige om de lærere, han omtaler. Der var leg og besøg hos »slikmutter« akkurat som i dag. Skolebe-
spisning af børnene er i denne tid et aktu-
elt emne. Det var det også dengang.
Her følger et nyt uddrag af Søren's erindringer, der indeholder mange detaljer fra en svunden tid.

 Jeg gik som sagt på Danmarksgades Skole, og det var en dejlig tid. Jeg læste meget lidt på mine lektier, det var bare om at komme ud at lege og tjene penge, det var mærkeligt, for vi afleverede altid de penge, vi tjente, til far og mor, så kunne det hænde, at vi fik en 2-øre til at købe bolcher for, men vi fik også lige så mange, som vi får i dag for 2 kroner.

I skolen havde vi gymnastik en gang om ugen, vi havde ingen dragt, men vi fik udleveret gymnastiksko, som blev opbevaret i et stort skab i omklædningsrummet, hvor der var flere hylder, hvor der var skrevet nummer på, og vi skulle efter brugen binde dem sammen i snørebandet, skoene skulle vi have på, da gulvet var blank ferniseret.

Til sløjd og gymnastik var vi to klasser, drenge og piger lagt sammen, pigerne havde håndgerning, og om sommeren havde vi fodbold. Banen lå mellem Frodesgade, Kirkegade og Rolfs-
gade, imedens spillede pigerne langbold i den ene ende af banen.

I sløjdtimerne havde vi skolehaver, de lå mellem Skjoldsgade og Rolfs-
gade. Frodesgade var dengang en markvej fra Kirkegade, vi drenge skulle lave gravearbejde, det var meget sjovt, når vi gik en 30 drenge efter hinanden og grave. Når det var færdigt, blev der spændt en snor ud, hvorefter vi skulle gå i gåsegang, på den måde lavede vi gange, så bedet blev lige

stort, så kom pigerne med, og vi blev stillet op i geled og fik udleveret frø.

En sommerdag og det var meget varmt, og vi var på vej ud til boldbanen, læreren gik inde på fortovet, og han hed Hansen, en meget flot lærer at se på, så vi drenge talte om, at det kunne være rart at komme ud og bade, jeg gik hen til Hansen og spurgte, han sagde straks holdt, en dreng blev sendt op på skolen med fodbolden, og vi marcherede ud på Østrestranden, hvor vi sprang ud i vandet. Der var et par stykker, som var vandskrække, men de blev fri, da jeg lå og baskede i vandet, kom Hansen hen til mig og spurgte, om jeg ikke kunne svømme, han lagde sin hånd ind under mig og sagde svøm så, og så kunne jeg, men samme dag kunne det nær være gået galt for mig, jeg var jo stolt over, at jeg nu kunne svømme, og jeg skulle vise mig for de andre drenge. Jeg gik nu om til østsiden af Østrehavn, hvor der gik en læmole ud. Jeg kravlede ned ad stenene, men da jeg havde svømmet en fire-fem meter, blev jeg bange og råbte om hjælp, så var der en lang dreng, der løftede mig i land, nogen tid derefter var min storebroder ved at drukne samme sted, strømmen tog ham, og han drev over mod Englands-
kajen, hans kammerater råbte om hjælp, det blev hørt af en orlogsbåd, der hed Absalon, de satte en redningsbåd i vandet og fik ham bjerget i land, hvorefter han blev kørt på sygehuset for at blive frisket op, dengang havde vi en hestevogn til at køre syge i.

Under krigen havde vi en mængde lus og lop-
per her i landet, vi havde fire-fem piger i klas-
sen, der næsten altid var luset, så kunne det hænde, at en pige som sad bag ved kunne rå-
be, der kravler en lus i Astrids hår, og hun ville ikke sidde ved hende, så blev læreren så gal og gik hen og gav pigen en ordentlig dask i ryggen.

Jeg havde fået en seddel med i skole, hvorpå stod, at jeg ikke måtte bade, men det var der ikke noget der hed, jeg blev selvfølgelig også luset, vi havde fået besked på at hænge hvert tøj op, men jeg havde smidt det på gulvet.

Om vinteren, når det havde sneet lidt, lavede vi lange glidebaner i skolegården, og vi børn morede os dejligt. De unge lærere kunne også ta-

ge dem en tur, men næste morgen vi kom, var der altid hældt tørveaske på.

Vi havde også bibliotek på skolen, det var lærer Jørgensen som stod for det, og så havde han en frøken Banke som medhjælper. Vi skulle betale to øre om dagen, hvis ikke vi afleverede bøgerne til tiden. Jeg havde glemt min i mange dage, og Jørgensen sagde: i morgen stiller du med den hos mig, men jeg havde stadig glemt min. Jørgensen kaldte mig ud af geledet og spurgte: har du bogen med? Det havde jeg ikke, så fik jeg en ordentlig én på kassen. Kan du så komme hjem og hente den. Han var ellers en dejlig lærer. Det kunne jo mange gange knibe med at komme i skole til tiden, så blev den ene dør ind til skolen lukket, når klokken havde ringet. Så stod der en lærer med et spanskrør, og vi fik en ordentlig en i bagdelen. En tid blev porten helt lukket, når det havde ringet, så måtte vi vente, til alle klasser var gået op, så fik vi en time efter skoletid, vi sad så i et klasseværelse, vi skulle blot sidde og kigge lige ud i luften.

Det var lange timer.

Overfor skolen havde vi i kælderens en, vi kaldte slikmutter, der kunne vi købe hvide og brune fanøbolcher. Om sommeren solgte hun slik, æbler og alt muligt chokolade.

Henne i Danmarksgade boede en bager Ole Nielsen. Når vi kom fra skole, skulle vi altid ned for at tjene et par stykker wienerbrød ved at hjælpe ham med at læsse rugbrød ind i hans vogn.

Vi legede også meget med kugler i skolen. Pigerne lavede noget, vi kaldte en kukkasse, det var en skokasse, hvor der derinde blev klæbet nogle fine glansbilleder og noget vat. Oven over blev lagt et stykke rødt papir, det kostede en kugle for at se ind i det hul, der var lavet i den ene ende.

Vi var mange på Danmarksgades Skole, som gik på børnebespisning på Stormgades Skole, men det var tit, vi ikke kunne nå derned, før alle børn fra Stormgade var kommet på geled ned ad trappen, det blev så sådan, at vi kunne få fri ti minutter i 12 for at nå tilbage til et. Vi kunne også tage en spand med og få noget med hjem, hvis der var noget til overs, alle vi

III FAKTA

Søren Tønder 1907-1978

Søren Tønders erindringer dukkede op i forbindelse med skoleerindringskampagnen, der blev iværksat i 1970'erne. Erindringerne er både indtalt på bånd og nedskrevet af ham selv. Materialet, som omfatter både billeder og tekst, foreligger rubriceret og renskrevet på Byhistorisk Arkiv. Det er tale om en rigdom af iagttagelser fra en svunden tid. Det er intentionen at bringe uddrag og billeder i Arkiv Nyt i de kommende numre.

Søren Tønder blev født i Sønderjylland i 1907, hvor området var en del af det tyske kejserrige. Familien flyttede fra Ballum til Esbjerg i 1916. Han fortæller selv, hvorfor familien flyttede: »I 1916 flyttede min familie fra Ballum til Esbjerg, grunden hertil var, at min far var bange for at blive indkaldt som tysk soldat, da han havde været dansk soldat og gjort tjeneste i Fredericia. Min far var født i Forum ved Esbjerg, hvor hans far døde, da han var 7 år. Far fik sine papirer i orden og rejste så til Esbjerg for at søge at få arbejde og en lejlighed til familien. Han var også heldig at få en lejlighed, han skrev så til os, at vi kunne komme«.

Søren Tønder blev efter et langt arbejdsliv pensioneret i 1969 og døde i 1978.

søskende gik hver dag på børnebespisning. Det var god mad, vi fik mandag rulegrød, tirsdag risengrød, onsdag lapskovs, torsdag kærnemælksvælling, fredag vandgrød, lørdag grøn-kålssuppe eller gule ærter, om søndagen sødsuppe.

Søren Tønder var bydreng ved slagtermester Pacharzina, mens han gik på Danmarksgades Skole. Her ses Søren yderst til venstre ved forretningen i Torvegade 35. De andre personer er: Max Pacharzina, Frantz Pacharzina (junior), Albert Kruse og Moses fra Svendborg. Foto: Esbjerg Byhistoriske Arkiv, ca. 1916-1917

Musik og glade dage i 1968

Af Bjarne Andersen

Bjarne blev født den 7. april 1952. Han boede sammen med sine forældre i en lejlighed på Gl. Vardevej indtil 1973. Bjarnes far, Thomas Andersen, arbejdede i et halvt århundrede som bademester på Esbjerg Kommunes Badeanstalt. Også moderen, Ketty Andersen, arbejdede i mange år på badeanstalten.

Min første plade var "I'm A Believer" med The Monkees – den udkom i 1966.

Den blev nærmest slidt op på min grammofon, en imponerende sag, der krævede seks batterier.

Min radio var en Rank Arena, hvor jeg mest hørte Radio Caroline, en af tidens piratsendere, sammen med Radio Luxembourg, som jeg selvfølgelig også hørte. De spillede alle de helt nye numre med tidens varme navne. Jeg havde mit værelse på 3. sal, mine forældre boede på 1. sal. De havde etableret en slags samtaleanlæg, så vi kunne snakke sammen. Når min mor så kaldte mig op for at sige, at nu gik de i seng, lod jeg radioen spille, så de kunne høre, at jeg var der – og så uttede Bjarne ellers i byen! Det

Bjarne blev uddannet som maskinsnedker i begyndelsen af 1970'erne. I 1973 blev han gift med Gitte. Foto: Esbjerg Byhistoriske Arkiv, 1971

samtaleanlæg gav mig en masse frihed. Jeg begyndte at gå i byen, da jeg var en 14-15 år. Det var på byens sodavandsdiskoteker. Især kom jeg meget i logen i Norgesgade, hvor der var diskotek hver søndag eftermiddag, fra kl. 14-18. Et andet meget populært sted var Klub 44, der lå ude ved Stengårdsvej i et hus midt ude på en bar mark. Det var også et sodavandsdiskotek. Der kørte vi ud på knallert. Hvis man skulle score piger, skulle man have en knallert med twinsæde. Min var en 3-gearet Puch! Den havde to fodpedaler bagpå, som piggen kunne hvile fødderne på. Så selv om det også dengang var forbudt at køre to på en knallert, havde mange af os både twinsæde og ekstra fodpedaler.

Et andet, lidt ældre sted, var Mælkepop, der lå i Skolegade lige over for Hotel Ansgar. Her spillede bl.a. The Who – dengang bare en engelsk gruppe blandt mange andre, men senere blev de jo store.

Der var også sodavandsdiskotek på Hotel Royal i Havnegade. Bestyreren hed Vestergaard – han var vinduespudder til daglig.

Det var almindeligt, at forskellige grupper, der endnu ikke var så kendte, spillede på sodavandsdiskotekerne. F.eks. i logen i Norgesgade har jeg oplevet lokale grupper som Swingsters (som Daimi sang med en overgang), Johan Lind, Youngsters, en norsk gruppe, der kaldte sig Happie, men også Red Squares, Ole Neumann (Lille-Per fra Far-til-fire-filmene) and his Newmen, Beefeaters, Peter Belli, Teenmakers, The Rocking Ghosts, The Defenders og The Pretty Things.

Jeg tjente penge til mine knallerter og gå i byen-ture ved at bringe mælk ud om morgenen før skoletid for Nygård's Ismejeri på Jørgen Pedersens Vej og ved at arbejde som bydreng efter skoletid i to timer hos købmand Hundebøll på Gl. Vardevej. Da jeg gik ud af skolen, fik jeg arbejde på Ceres-depotet.

I 1968 fik jeg desuden mine første jobs som disc-jockey. Det var på Aladdins Hule, som var en del af Den Gyldne Fasan ligesom Ønskebrønden, der lå nedenunder. Godt nok skulle man være fyldt 18 år for at komme ind, men man måtte altså godt have et job, selv om man var yngre. Det gav nu ingen penge dengang. Jeg var ikke fastansat, men afløser. Det var en

Bjarne Andersens adgangskort til koncerten på Africano.
Foto: Esbjerg Byhistoriske Arkiv

DANMARKS RADIO

Adgangskort

TOP POP
Africano — Esbjerg

7. april 1968

anden af stedets DJ's, der anbefalede mig. Han hed Kaj og var havnearbejder – med tilnavnet Mangebørn. Senere prøvede jeg også at være DJ andre steder, f.eks. masser af gange på Tinsoldaten i Oksbøl. Den var ejet af den gamle tjener på Palads Hotel, Hugo Kusk. Jeg var også DJ til private fester.

De populære steder, når man rigtigt skulle »i byen«, var ud over Den Gyldne Fasan også De Tre Musketerer og Rio Bravo. Der var Borggården, hvor der kom mange sømænd – det reg-

nedes ikke for et sted for pæne piger! Så var der Palmehaven og Bonbonnieren, hvor man skulle være pæn i tøj. Savage Rose ville derind, efter de havde givet koncert ude i Stadionhallen, men blev nægtet adgang, fordi Anisette ikke havde sko på!

Nu er 1968 blevet et berømt år. Det, jeg husker bedst, er nu festlighederne i forbindelse med Esbjerg Havns 100-års jubilæum. I den forbindelse optrådte bl.a. The Hollies i Esbjerg på Africano, den 7. april 1968, på min 16 års fødselsdag. Palle Holgersen var konferencier. Det blev vist i TV som Top Pop lørdagen efter.

Lidt oprør var der da. Jeg kan huske, jeg kom på min Puch for fulde gardiner op ad Havnegade, da jeg mødte en politibil. Jeg vinkede til betjentene og smuttede ned af stierne gennem Byparken. Da jeg kom ned på den gamle Darumvej, blev jeg modtaget af to betjente på motorcykel....

Bjarne blev sammen med en kammerat fotograferet til Vestkysten som en del af det lokale rockermiljø. Foto: Esbjerg Byhistoriske Arkiv, 1970

Da nonnerne kom til Esbjerg

Ved Peter Bak

I begyndelsen af 1900-tallet fik en katolsk nonneorden – Sct. Joseph-Søstrene – en betydelig rolle i Esbjergs sundhedsvæsen, takket være den lokale læge Th. Brinch.

I Esbjerg Byråd – hvor Brinch var blevet medlem i 1902 – var der enighed om behovet for at bygge et hospital, men Brinch mente ikke, kommunen havde økonomi til at løse opgaven. Han kontaktede derfor Sct. Joseph-Søstrene, som han havde lagt mærke til havde bygget hospitaler i andre danske byer. Trods megen tumult i byrådet, hvor især socialdemokraterne var imod planerne, lykkedes det at gennemføre byggeriet. Sct. Joseph Hospital blev indviet i 1904. I sine erindringer omtaler Brinch sin tid i byrådet på denne måde: »De tre år, jeg sad i byrådet, var den hidsigste periode, byen i kommunalpolitisk henseende har kendt. Alle institutioner skulde enten nyskabes eller omorganiseres. Skole-, vej-, sundheds-, fattig- og alderdomsvæsenet o. s. v.«.

Pengene til hospitalets byggegrund blev fremskaffet via en privat indsamling, hvorefter man erhvervede en grund, afgrænset af Nørregade, Kirkegade, Nygårdsvej og Jyllandsgade – op til en grund, som biskop von Euch på den katolske kirkes vegne havde købt nogle år i forvejen. På biskop von Euchs grund oprettedes i 1905 den katolske skole, Sct. Nikolaj. Samtidig blev der indrettet en beskeden katolsk kirke i skolebygningen. Den katolske kirke blev således væsentligt styrket i Esbjerg.

Th. Brinch var meget tilfreds med hospitalsbyggeriet og ønskede snart efter, at søstrene også skulle bygge et sanatorium til tuberkulosepatienter. Han fortæller i sine erindringer, hvordan han kom til at interessere sig for tuberkulose: »Min kone havde som ung pige haft tuberkulose; mens vi var forlovede, havde hun endog en ret slem blodspytning. Jeg kom derved til sær-

Thomas Brinch blev født i Sønderho på Fanø i 1869. Stort set hele familien var søfolk og skibsførere. Brinch åbnede lægepraksis i Esbjerg i 1895. I 1908 blev han overlæge på det nybyggede Spangsbjerg Sanatorium. I 1932 begik han selvmord efter længere tids kampagne imod ham i den lokale socialdemokratiske avis.

Facadefoto af Sct. Josephs hospital, Det katolske sygehus. Foto: Esbjerg Byhistoriske Arkiv, ca. 1910

ligt at beskæftige mine tanker med denne sygdom, og da vi havde bestemt os til at bosætte os i Esbjerg, måtte jeg tænke over, hvordan det kunde tænkes at gå hende herovre ved Vestkysten. Fra min barndom kendte jeg jo nok en del til klimaet. ... Det forekom mig da, at Vestkysten måtte være velegnet til et sanatorium for lungetuberkulose«.

Bygningen af sanatoriet gav absolut lige så store politiske konflikter som bygningen af hospitalet. Hverken socialdemokrater eller Indre Mission ønskede katolikker ind i hospitalsvæsenet og forsøgte på alle planer at spænde ben for projektet. I 1908 var bygningen dog klar til at tage i brug. I 1920 opgav Sct. Joseph-søstrene at drive sanatoriet, som blev solgt til staten.

I anledning af 100 års jubilæet udgav Sydvestjysk Sygehus Aja Høy-Nielsens bog – Et hus i 100 år. Spangsbjerg 1908-2008 – som beskriver skiftende tiders anvendelse af Spangsbjerg Sanatorium. Desuden åbnede Esbjerg Byhistoriske Arkiv i august 2008 en udstilling på arkivet om tuberkulosestiden på Spangsbjerg Sanatorium.

Ordenssøstrene på Sct. Joseph Hospital. Søstrene tilhørte Chambery-ordenen. Foto: Esbjerg Byhistoriske Arkiv, ca. 1920-1925

Byrådsvalget i Esbjerg 1958

Ved Peter Bak

For 50 år siden blev den senere borgmester og minister Henning Rasmussen indvalgt i Esbjergs Byråd for første gang ved kommunalvalget den 4. marts 1958.

Valgkampen var ikke særlig lang, og at dømme ud fra den meget sparsomme omtale i dagbladet Vestjyden, som den lokale socialdemokratiske avis hed dengang, var det kun den siddende borgmester, L. Høyer-Nielsen, der overhovedet førte valgkamp, men med en så fremtrædende placering til Henning Rasmussen som nummer fire på den socialdemokratiske liste var det nu heller ikke særlig påkrævet at være aktiv i valgkampen. Kandidaterne var opstillet på partiliste, et system som giver partiet – og medlemmerne – enorm indflydelse på hvem af de opstillede kandidater, der vælges. En plads som nummer fire på listen var derfor en stensikker placering, eftersom Socialdemokratiet ved byrådsvalget kunne håbe på at få valgt 12-13 medlemmer af det nye byråd.

Set med nutidens øjne var kandidaternes personlige stemmetal ved valget ganske små. Selv borgmesteren fik kun 220 personlige stemmer. Henning Rasmussen fik en rigtig pæn debut – selv om han var placeret som nummer fire på listen blev han nummer tre med hensyn til antallet af personlige stemmer. Han fik 120! Venstres spidskandidat, tidl. borgmester Hans Nissen, klarede sig noget bedre med 1.141 stemmer.

For Henning Rasmussen blev den første runde i byrådet ganske kort. Den 17. februar 1959, altså mindre end et år efter valget, kunne dagbladet Vestjyden meddele, at Henning Rasmussen efter godt tre års forløb forlod Esbjerg for at tiltræde en stilling i København som sekretær i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd med egnsud-

Henning Rasmussen (1926-1997), cand.oecon., ansat på Esbjerg Højskole 1955, medlem af Esbjerg Byråd 1958-1959 og igen fra 1962-1979, fra 1964 som borgmester. I 1979 forlod Henning Rasmussen borgmesterposten for at blive indenrigs- og justitsminister under Anker Jørgensen (frem til 1982). Henning Rasmussen sad i Folketinget fra 1960-1964, stillede igen op i 1981 (i Varde-kredsen) og var herefter medlem af Folketinget frem til 1994, i tiden 1993-1994 som formand for Folketinget.

TV-optagelse af valgudsendelse fra Esbjerg i forbindelse med kommunalvalget den 5. marts 1974. Fra venstre ses borgmester Henning Rasmussen (S), TV-journalist Preben Dich og Bruno Kirketerp (CD). Foto: Knud Rasmussen, Esbjerg Byhistoriske Arkiv

vikling som speciale. Erhvervsrådet var også dengang en tænketank for arbejderbevægelsen – en tænketank hvor mange fremtrædende socialdemokratiske politikere har haft deres gang.

Flytningen indebar, at Henning Rasmussen måtte træde ud af byrådet. Hans afløser blev husmoder Dagny Kaae. Allerede i 1960 vendte Henning Rasmussen tilbage til aktiv politik, nu som medlem af Folketinget, og i 1962 valgtes han desuden igen ind i Esbjerg Byråd. Det var før, partiet fik regler om dobbeltmandater.

Den unge Henning Rasmussen var lærer på Esbjerg Højskole, da han stillede op til valget i 1958. Foto: Peter Nissen, Esbjerg Byhistoriske Arkiv, 1958

Kalender

2008-sæsonen nærmer sig sin afslutning, men følgende åbne arrangementer står stadig tilbage:

11. december 2008 kl. 19.30

Juleafslutning i Sydvestjysk Egns- og Slægtshistoriske Forening. Der er gratis adgang for medlemmer og andre interesserede.

30. december 2008 kl. 14.00

Der holdes "nytårskur" for indbudte gæster.

Ny bog fra Esbjerg Byhistoriske Arkiv

I september udgav Esbjerg Byhistoriske Arkiv Ellen Brun Strands bog, Hansen, Hedelund – Historien om en gård og landmænd med ideer.

Bogen handler om gården Hedelund, som kom til verden i 1902 som ét af konsul Ditlev Lauritsens mange initiativer. I slutningen af 1920'erne kom familien Hansen ind i billedet, og de formåede at udvikle gården ud over det sædvanlige. Kartofler blev én af vejene, og takket være den gode forbindelse til Ditlev Lauritsen blev det muligt at eksportere Hedelundkartofler til udlandet, dog ikke altid uden problemer.

I dag er Hedelund for de fleste esbjergensere et plejehjem eller måske et beboerhus, men det er historien om dengang, Hedelund var et aktivt landbrug med omfattende kontakter lokalt og internationalt, Ellen Brun Strand fortæller i sin bog. Den er på 120 s., rigt illustreret og i stift bind. Indtil den 1. april 2009 koster den kun 98 kr. En udmærket julegaveidé.

Julekort og julegaveideer

Salg af lokale julekort begynder den 15. november. Der er som sædvanlig rimelige priser på de lokale julekort, Esbjerg Byhistoriske Arkiv har fået genoptrykt. Desuden er der mange gode bøger at vælge imellem som julegaveideer. Som noget nyt er det muligt at betale for købene med Dankort.

Trådløst netværk på læsesalen

Esbjerg Byhistoriske Arkiv har fået trådløst netværk installeret på læsesalen. Det er gratis for brugerne at få adgang, som gives op til 24 timer ad gangen.

REDAKTION
Peter Bak
K. A. Gorritzen

Forårsprogrammet

Program for foråret 2009 forventes at foreligge i slutningen af december. Det sendes automatisk ud til alle medlemmer af Sydvestjysk Egns- og Slægtshistoriske Forening. Det kan også afhentes på arkivets læsesal.

Undervejs

Esbjerg-Kalender 2009 er ved at være klar til salg. Som sædvanlig er prisen kun 49 kr. kr. den store, flotte kalender, der rummer gamle nyheder fra 1909, 1934, 1959 og 1984.

Ligeledes arbejdes der nu på at færdiggøre Jørgen Brochs bog om familien Broch. Den handler om én af de mange familier, der slog sig ned i Esbjerg i slutningen af 1890'erne og etablerede sig. Bogen fortæller også, hvordan håndværkere på den tid tog på valsen, og eksemplerne viser, at det ikke blot havde betydning for de håndværksmæssige færdigheder. Bogen forventes at foreligge i begyndelsen af december. Der vil blive indbudt til reception i forbindelse med præsentationen.

Arkiv Nyt udgives af Esbjerg Byhistoriske Arkiv og redigeres af Peter Bak og K. A., Gorritzen. Bladet findes sammen med meget andet godt på arkivets hjemmeside.

Eventuelle indlæg i nyhedsbrevet mailles til Esbjerg Byhistoriske Arkiv via byhistoriskarkiv@esbjergkommune.dk

Næste nummer af Arkiv Nyt udkommer den 15. januar 2009. Bidrag til bladet bedes være redaktionen i hænde senest den 15. december 2008.10.31

Arkivnyt er tænkt og produceret som et digitalt tidsskrift. Første nummer kunne også fås i papirudgave, som dog ikke har været efterspurgt. Derfor tilbydes der ikke længere en trykt udgave.